

Nacional

Discurs de Cap d'Any del president de la Generalitat

Torra afirma que el 2019 ha de ser l'any de realització "del mandat democràtic de la llibertat"

La "nena del mil·lenni" arriba a la majoria d'edat

Paula Parra, primera catalana del segle XXI: "El meu somni és la llibertat"

Medi ambient Balanç de l'any hídric 2018

Aigua garantida tot l'any

REALITAT El 2018 acaba amb el doble de reserves als embassaments interns de les que hi havia fa dotze mesos

PANTANS Estaven al 45% de capacitat i ara, gairebé al 90%

David Brugué
BARCELONA

Situació radicalment diferent de la de fa un any pel que fa a les reserves d'aigua. Si a finals del 2017 l'estat global dels embassaments de les conques internes catalanes se situava al voltant del 45% i s'alertava que el país podria entrar en prealerta de sequera si a la primavera no plovia, dotze mesos després hi ha aigua per estona. Ha estat un any especialment prolífic pel que fa a precipitacions, i a hores d'ara les reserves d'aigua s'han doblat. Segons les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el 2018 acabarà amb els embassaments catalans a una capacitat de pràcticament el 90%. És a dir, si l'1 de gener els pantans contenien 311 hm³ dels 694 que poden suportar, ara estan a 616. Fins quan garanteix aquesta situació la reserva d'aigua? Segons explica Enrique Velasco, cap del departament de gestió de recursos hídrics de l'ACA, el 2019 no s'ha de patir. Això no obstant, no s'ha d'abaixar la guàrdia. Catalunya depèn d'un règim mediterrani en què les pluges són molt oscil·lants i la situació de precipitacions que

hi ha hagut durant el 2018 no es pot considerar excepcional. Sí que ha servit, però, per redreçar una herència de pluges molt minses que feia cinc anys que s'allargava. El punt àlgid d'aquesta situació de preocupació va arribar al febrer, explica Velasco, quan es va estar a punt d'activar la prealerta de sequera perquè les reserves dels embassaments de les conques internes estaven per sota del 46%. Per

La campanya de regadiu està garantida, així com l'abastament

això es va iniciar un treball amb els municipis i també amb comunitats com ara les de regants per racionalitzar els consums. Al febrer, tot i que no en grans quantitats, va començar a ploure, i això va donar oxigen i va permetre treure tensió al sistema.

Al març la situació va canviar. Feia vuit anys que Catalunya no vivia un hivern tan plujós. Això, que podria ser una bona notícia des del punt de vista de les reserves d'aigua del país, només ho va ser a mitges, perquè la pluja no va caure repartida per tot

el territori i alguns embassaments no se'n van beneficiar. De fet, molts van quedar a una capacitat més baixa de la que tenien un any abans. L'abril va contribuir a un nou increment pel que fa a les reserves: gruixos de neu històrics. Especialment al Prepirineu i al vessant sud de la serralada. Les dades del Servei Meteorològic de Catalunya, arran d'aquell nou temporal a la meitat nord del país, van deixar en evidència que, en les sèries de vint anys de què es disposa, mai hi havia hagut tanta neu. Per exemple, a Boí es batia el rècord dels últims 19 anys: s'arribava als 3,43 metres de gruix acumulat i se superava la marca anterior, de 3,23. Si les precipitacions arribaven en forma de neu a les cotes altes, es traduïen en pluges a la resta, amb especial afectació a les comarques gironines.

Aigua de juny

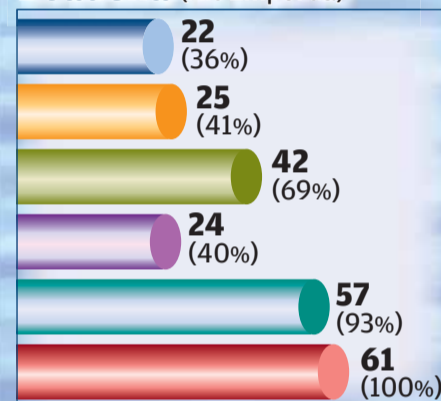
Les precipitacions importants, però, van ser al mes de juny, quan es va passar dels 280 hm³ als 580. Va ploure molt, però de manera irregular, amb importants episodis en què fins i tot es van produir inundacions. Però, de nou, la pluja no va arribar a tot arreu. Velasco expli-

Estat dels embassaments a les conques internes

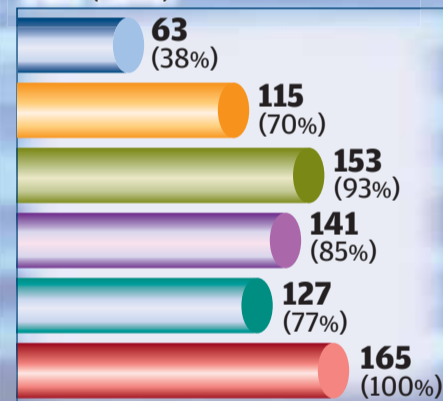
Volum en hm³, entre parèntesis % respecte a la capacitat màxima

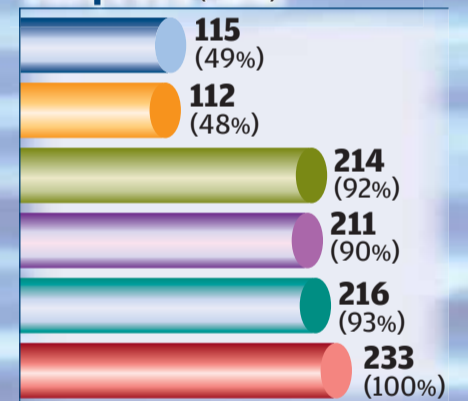
Boadella (Alt Empordà)

Sau (Selva)

Susqueda (Selva)

ca que hi va haver dues excepcions importants. D'una banda, l'embassament de Darnius-Boadella. Al febrer estava al 38% i al juny només havia pujat fins al 45%. No obstant això, aquest fet garantia la normalitat durant la campanya de regadiu. L'altra zona que va quedar exclosa de les precipitacions va ser el Baix Camp i el Priorat. Riudecanyes només va poder passar del 12% al 30% en aquests quatre mesos. És per aquest motiu, admet el responsable de l'ACA, que hi va haver consums molt moderats per part dels regants. Si el juny va ser productiu pel

que fa a aigua, a l'octubre i al novembre es va seguir amb la mateixa dinàmica. "És normal que en el sistema mediterrani les pluges siguin a la tardor; el que ha passat aquesta passada no és excepcional, el que passa és que havíem tingut cinc anys molt secs", reflexiona Velasco. De pluja, però, n'hi va haver molta. Un exemple d'això: pel Ter, hi van arribar a circular 1.600 m³/s. Tot això, amb uns pantans plens i unes precipitacions que, aquest cop sí, van ser generalitzades. Què ha permès, això? Per exemple, que Darnius-Boadella passés del 36% del gener del

2018 al 93% que tenia a mitjan desembre. És a dir: d'estar pràcticament buit a estar ple. El mateix va succeir al sud del país. Allà les pluges no han estat excepcionals, però sí que han estat bones: d'un 18% el gener d'aquest any a un 60% aquest desembre. Tot plegat, amb desembassaments controlats perquè hi havia aigua per sobre de la demanda.

Pantans i sense danys

Velasco assenyala que en tots els episodis de pluja que hi ha hagut, especialment els d'aquesta tardor, els pantans han tingut un paper fonamental a l'hora